

Devletçilik, Sosyalizm ve Gerçekçilik Üzerine Düşünceler

İçeriği Yazan: [Erdinç AYDIN](#) [1] Zaman: Cum, 26/12/2008 - 13:45

"Yaradılışı gereği her insan içinde yaşadığı toplumda hayatın en mutlu, en kolay, en tatlı yararlarından kendisine düşmesini ister. En güçlü olan kendisinden zayıf olanları hiçe sayar. Bunun sonucu, huzur, sessizlik ve güven ve düzen içinde yaşamak imkansız hale gelir.. . Kabil midir ki, bir kitlenin her parçasını geliştirelim, diğerini de geri bırakalım da kitlenin bütünü gelişmeye ulaşabilsin? Mümkün müdür ki, bir toplumun yarısı zincirle topraklara bağlı kaldıkça diğer kısmı göklere yükselsin?

.. . Adı parti olan halk kuruluşundan amaç ulusun çocuklarından bir kısmının diğer çocuklarının ve sınıflarının zararına yararlar sağlamak değildir.. . Ulusal servetin dağılımının daha mükemmel bir adalet ve emek sarf edenlerin daha yüksek refah, ulusal birliğin korunması için şarttır. Bu şartı daima göz önünde bulundurmak, ulusal birliğin temsilcisi olan devletin görevidir". Mustafa Kemal ATATÜRK

"Özel yararlar çok kere genel yararlar ile çatışma halinde bulunur. Bir de özel yararlar en sonunda rekabete dayanır, halbuki yalnız bununla ekonomik düzen kurulamaz. Bu sanıda bulunanlar, endilerini bir serap karşılığında aldanmaya terk edendir" Mustafa Kemal ATATÜRK

"...devletçilik özellikle sosyal, ahlaksal ve ulusaldır" Mustafa Kemal ATATÜRK

"...Yepyeni bir güdümlü ekonomi düzeni kurmakla uğraşıyoruz." Mustafa Kemal ATATÜRK

Ama güdüm kelimesi başka bir ulus ya da emperyalistlerin güdümüne girmek değil, Devletin güdümünde bir ekonomik model yaratmaktır. İşte Atatürk'ün iktisadi görüşü ve sonra Karma-Ekonomi diye adlandırılmak istenen uğraşı budur. Bazı kaynaklara göre de ATATÜRK, Devletçiliği esas kabul edilmesi için büyük çaba harcamıştır.

"Sosyal hukuk devleti, insan hak ve özgürlüklerine saygı gösteren, bireyin huzur ve refahını gerçekleştiren ve güvence altına alan, kişi ile toplum arasında denge kuran, emek ve sermaye ilişkilerini dengeli olarak düzenleyen, özel teşebbüsün güvenlik ve kararlılık içinde çalışmasını sağlayan, çalışanların insanca yaşaması ve çalışma hayatının kararlılık içinde gelişmesi için sosyal, iktisadi ve mali tedbirler olarak çalışanları koruyan, işsizliği önleyici ve milli gelirin adalete uygun biçimde dağılmasını sağlayıcı önlemler alan, adaletli hukuk düzeni kuran ve bunu devam ettirmeye kendini yükümlü sayan, hukuka bağlı, kararlılık içinde ve gerçekçi bir özgürlük rejimi uygulayan devlettir" AMK. 18.2.1985, 914

Kaynak: Prof. Dr. Rafet EVYAPAN , Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi, S. 43, C. XV, Mart 1999

Temel Yaklaşımlar:

- Güdümlü ekonomi (Devletçilik)
- Devletçilik (sosyal ve ahlaksal yönü)
- Sosyal, Hukuk Devleti (İktisat ahlakı; 'bölüşüm' ve adalet)

Mustafa Kemal ATATÜRK'ün iktisat bilimi açısından düşüncelerinin değerlendirilmesinin en büyük kazanımı ve bir devlet adamının nasıl olması gerekliliği çerçevesinde, duruşun tespiti konusunda yol gösterici olmasındandır.

Bu gün egemen olan / kılınan, iktisadi düşünce sistemi ve pratiğinin (neoliberal açılımlar ile serbest piyasa sistemi) en temel eleştirisi, "bölüşüm sorunu" olarak karşımıza çıkmaktadır.

Yukarıda aktarıldığı şekliyle Mustafa Kemal ATATÜRK'ün iktisadi bakış açısının, Sosyalist ve / veya müdahaleci devlet, en ılımlı haliyle Keynesyen yaklaşım olduğu söylenebilir. Kimilerine göre ise

tartışmasız devletçi ve bu yönüyle de sosyalisttir.

1929 krizi ile Keynes'i Kapitalizmin kurtarıcı olarak görenlerle birlikte, Keynesyen yaklaşımların, Kapitalizme karşı sosyalizmin kaçınılmazlığını ortaya koyduğunu söyleyenler de az değildir. Bu noktadan çıkışla Kapitalist sistemin değerlendirilmesi ve işleyiş açımlarının ülkemiz ve ülkemiz koşullarında olan ulus devletler için etkilerini iyi analiz etmekte fayda vardır. (Güney Amerika ülkeleri, Meksika vb.)

1980'li yılların sonu ile birlikte 90'lı yılların başında ülkemiz iktisadi işleyiş tercihini bana göre anayasamızda hüküm olarak duran "sosyal devlet" anlayışına ters olacak bir şekilde, devlet müdahalesini ve devletçiliği ortadan kaldıracak bir yol olarak benimsemiş ve hala bu yolda ısrarını sürdürmektedir. Hatta bu durum var olan partilerin özeleştirmeye bakış açıları da ortaya çıkmaktadır.

Fakat tüm bu iktisadi gelişmeler ötesinde ülkemizde sürekli bir hayali gündemler gerçekliğe büründürülmekte ve bizi bu hale getiren iktisadi tercihlerimiz ve uygulama biçimlerimizin tartışılmasından çok tali olanların merkezi hale getirilmesi söz konusu olmaktadır.

Ülkemiz ve halkımızın geleceğini belirleyecek olan, ne ırkçılık anlamında Türk olmak, ne dincilik anlamında Müslüman olmak olmadığı gibi, etnik kimlikler üzerinden yada dinsel çıkışlar üzerinden yola çıkanlarda hiç iktisadi konuların gerçekliğine değinmemektedir. Fakat yinede bu göreceli ayrılıklar ülkenin huzurunu ve güvenliğini bozmada birer araç olarak kullanıla gelmektedir. Oysa iktisadi sistem aç bırakırken, sömürürken, yoksullaştırırken kimsenin ülkemizde etnik kökenine bakmaz, dinin nedir diye sormaz. Fakat aynı iktisadi sistem çelişkilerden beslendiğinden ayrımlar yaratarak asıl musibetin kendisi olduğunu gizler.

Mutfağımızda kaynayacak aşımızın belirleyicisinin iktisadi tercihimiz olduğu gerçeği ve ulusal ya da şahsi duruşumuzun ekonomik bağımsızlığımızla bire bir bağlantılı olduğunun farkında olarak, Osmanlının çöküş nedenlerini sıralarken en baskın sebebin kapitülasyonlar olduğunu söylerken, nice zorluklarla kurduğumuz Türkiye Cumhuriyeti'ni yeni kapitülasyonlarla feda etmenin mantıklı bir açıklamasını bana hangi iktisat kabulü gösterebilir?

Bu gün halkın düşüncelerinden ve gözünden kaçırılmak istenen ve büyük ölçüde başarılı olunan, farkında olanların ve bilenlerinde "üç maymunu" oynadığı konu; ekonomik sistem tercihimizin "bağımsızlık" üzerine yaşamayı karakteristik özellik halinde barındıran ulusumuza uymadığı halde dayatılması olduğudur.

Amiyane tabirle arkadaşlar; bu ekonomik sistem bizi bozar !

Bu sistem ezelden beri hür yaşamış bir milletin "Ulus" olma başarısını darmadağın eder. Bu sistem toplumu bireyleştirerek yalnızlaştırır ve bu yalnızlığında bireyin kendisini de demokrasi mavallarıyla yok eder.

Bu sistem emeğine yabancılaşan bireyin, köleliğini kendi eliyle imzalamasını sağlayarak kendi teslimiyetinin ilanını getirir. Ve bu noktada hiçbir etnik kimlik ve hiçbir dini düşünce ayrımı yapmadan fakat her bir etnik kimlik ve her bir dini düşünceyi kendi iktisadi sisteminin işletilmesi dayatılmasında araç halinde kullanarak gerçek anlamda sizi siz yapan şeylerin kendi elerinize yok olmasını sağlar. Kendisinin tespit ettiği demokrasi götürülecek yerlere zulüm götürürken 1000.000 dan fazla insanın ölümüne sebep olanın sembolleştiği kişiye sadece ayakkabı atabildiğinizde tepkinizi göstermek için kaburga kemikleriniz daha orada kırılıverir.

Bu yüzdendir ki; Kapitalist sistemin iktisadi hayata girişinden bu güne sömürü bir saman alevi gibidir. Getirdiği zulüm, işkence için için yanan bir saman gibi kılar bizi. İçimizi karartır ta ki rengimiz tamamen kavrulmuş bir siyahlığa ulaşana ve ortada göz gözü görmez bir is bırakarak yok edene değin.

Kişisel tekellerin ülkeler üstü güçleri karşısında; ne olur beni de bizi de her şeyimizle son takatimize kadar sömür çağrısı yerine, artık kendimize gelmenin zamanıdır.

Kapitalizm sistemleşen bir düşünce olarak tüm insanlığın alnında ki kara lekedir.

Düşünsenize TOPLUMCULUK ürkütmez de SOSYALİZM ürkütür bizi.

Peki neden?

Sadece bilmediğimizden...

Erdoğan AYDIN

erdinc.aydin@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

Kaynak URL (10/05/2024 - 22:31 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/makale/devletcilik-sosyalizm-ve-gercekcilik-uzerine-dusunceler>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/erdinc-aydin>

[2] <mailto:erdinc.aydin@politikadergisi.com>